

ne virksomhed måtte ophøre, og det måtte pålægges særorganisationerne m. v. at støtte nationale befrielsesbevægelser i Afrika i samarbejde med Organisationen for afrikansk Enhed (OAU).

Samtlige *kommunistiske lande* havde ordet i debatten og udtalte sig efter samme retningslinier. *Sovjetunionen* delte ikke generalsekretærens optimistiske betragtninger, hvorefter der var skabt grundlag for et nærmere samarbejde mellem FN og banken. Denne, der helt beherskedes af en lille gruppe vestlige kapitalistiske lande, havde en gang for alle stillet sig på koloni- og racistregimernes side.

En række *afro-asiatiske lande* hilste det bulgarske initiativ velkommen som en mulighed for at inddrage særorganisationerne mere i arbejdet på at gennemføre kolonideklarationen. ILO, WHO og UNESCO burde udvide deres bistand til at omfatte områder — f. eks. i Mozambique — der var blevet befriet af nationale befrielsesbevægelser. Medens *Tanzania* stærkt kritiserede banken for at modarbejde generalforsamlingens henstillinger om ikke at samarbejde med Sydafrika og Portugal, udtrykte *Indien* — hvis økonomi er afhængig af lån fra banken — tilfredshed med bankens meddelelse om at ville søge undgået enhver handling, der var i strid med FN's formål, og håb om, at bankens fremtidige afgørelser ville være i overensstemmelse med generalforsamlingens anbefalinger.

Bortset fra *New Zealand*, der næsten udelukkende beskæftigede sig med særorganisationernes hjælp til koloniområderne i Stillehavet, talte af de vestlige lande kun *Norge*, der advarede mod at gå ud over en anmodning om koordination af særorganisationernes arbejde i forbindelse med gennemførelsen af kolonideklarationen. Det var farligt at komme ind på direkte at instruere særorganisationerne om, hvad de skulle gøre. Det principielle spørgsmål om forholdet mellem FN og særorganisationerne var allerede genstand for overvejelser i et udvalg under ECOSOC nedsat i henhold til resolution 2188 (XXI), og 4. udvalg burde ikke præjudicere resultatet af disse overvejelser.

III. Resolutionen.

I den afro-asiatiske gruppes forhandlinger om udarbejdelse af en resolutionstekst in-

troducerede Tanzanias ambassadør et fra kommunistisk side på forhånd udarbejdet udkast, der gik meget vidt i krav til særorganisationerne og kritik af Den internationale Bank. Dette udkast stødte på stærk modstand, bl. a. fra indisk side, og gruppens forhandlinger mündede ud i enighed om et resolutionsforslag, der anerkender, at særorganisationerne m. v. bør samarbejde med FN med henblik på at opnå kolonideklarationens formål, udtrykker påskønnelse af flygtningehøjkommissæren og de særorganisationer, der har samarbejdet med FN med henblik på at føre de relevante generalforsamlingsresolutioner ud i livet, anbefaler særorganisationerne at bistå kolonibefolkningerne i deres befrielseskamp og navnlig at yde de undertrykte befolkninger i Sydrhodesia og i de portugisiske kolonier al nødvendig hjælp samt at udarbejde konkrete projekter i samarbejde med OAU og gennem denne med de nationale befrielsesbevægelser, anbefaler særorganisationerne ikke at yde bistand til Sydafrika og Portugal, før disse lande opgiver deres koloni- og racepolitik, opfordrer alle stater til direkte eller gennem de internationale organisationer, de er medlemmer af, at lette gennemførelsen af de relevante generalforsamlingsresolutioner, anmoder Det økonomiske og sociale Råd om i samarbejde med koloniuudvalget at overveje koordinering af særorganisationernes politik og virke med henblik på gennemførelsen af de relevante generalforsamlingsresolutioner, og anmoder generalsekretæren om at bistå særorganisationerne med at træffe de nødvendige forholdsregler og rapportere herom til 23. generalforsamling.

4. udvalg vedtog dette forslag med 83 stemmer for og 2 imod (Portugal og Sydafrika), medens 17 afstod (14 vesteuropæiske lande, herunder alle de nordiske, samt Brasilien, Japan og Malawi).

Forinden havde der på forslag af de latinamerikanske lande været delafstemninger om resolutionens to centrale paragraffer. Operative paragraf 3 om støtte til de undertrykte befolkninger i Sydrhodesia og de portugisiske kolonier etc. vedtoges med 68 stemmer for og 7 imod (Australien, Brasilien, Nederlandene, Portugal, Sydafrika, Storbritannien og USA), medens 23 lande afstod (de øvrige vestlige lande, herunder de nordiske,